

Zgon Józefa Nieckiego Komunikat Rady Państwa

Rada Państwa zawiadamia z głębokim żalem, że w dniu 20 listopada 1953 r. o godz. 6 rano, po długiej i ciężkiej chorobie zmarł Józef Niecki, członek Rady Państwa, zasłużony działacz społeczny, prezes Rady Naczelnej Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

W numerze „Nowy Świat“

Cena 30 gr

Rok IX Wyd AB Poznań, niedziela/poniedziałek 22/23 XI 1953 r. Nr 279 [3024]

Wyjazd delegacji PKOP na sesję Światowej Rady Pokoju

W dniu 20 bm. wyjechała do Wiednia na sesję Światowej Rady Pokoju delegacja Polskiego Komitetu Obronców Pokoju.

W skład delegacji wchodzi członkowie Światowej Rady Pokoju: przewodniczący PKOP Jarosław Iwaszkie-

wicz, poseł Ostap Dłuski, poseł Dominik Horodyński, profesor Leopold Infeld, prezes Zw. Literatów Polskich Leon Kruczkowski oraz jako zaproszeni goście — kompozytor Andrzej Panufnik i redaktor „Słowa Powszechnego“ ks. Mieczysław Suwała.

Inicjatorzy współzawodnictwa na cześć II Zjazdu PZPR wzywają do czynu produkcyjnego masy pracujące miast i wsi

Zgromadzenie aktywu związkowego Warszawy i innych województw

WARSZAWA (PAP)

W dniu 20 bm. na zgromadzeniu aktywu związkowego Warszawy i innych województw, które odbyło się w stolicy, przedstawiciele załóg — inicjatorów przedzjazdowych zobowiązań, rzucili do mas pracujących miast i wsi wezwanie do czynu produkcyjnego dla uczczenia II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — przewodniczki narodu w walce o socjalizm.

Obrzmiła halę ZS „Gwardia“, gdzie odbyło się zgromadzenie, poświęcone omówieniu zadań produkcyjnych wynikających z wytycznych IX Plenum KC PZPR, szczególnie wypełnia wieloletnia rzesza aktywistów — robotników, inżynierów, naukowców, młodzieży, pracowników administracji — przedstawicieli wielu rejonów kraju.

W prezydium obok członków biura politycznego KC PZPR, Rady Państwa, rządu, przedstawicieli władz naczelnych związków zawodowych, organizacji masowych i społecznych — zasiadają bogate rowle pracy z wielkich zakładów produkcyjnych, które powstały w ciągu ostatnich lat dzięki ofiarnej wysiłkowi klasy robotniczej, przedstawiciele dziesiątków zakładów, które w latach władzy ludowej podwoiły i potroiły swą produkcję, przekształcając się z zaniedbanych przez kapitalistów ruder, w nowoczesne obiekty; zasiadają przodownicy pracy, przybyli z placów budowy nowych miast i osiedli, rosnących w całym kraju.

Na trybunę wstępuje przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych, Wiktor Kłosiewicz, by wygłosić referat o zadaniach wynika-

jących z uchwał IX Plenum KC PZPR.

(Skrót referatu na str. 3)
Zebrani w skupieniu słuchają jego słów. Okrzykami na cześć Partii, na cześć klasy robotniczej i sojuszu robotniczo-chłopskiego, oklaskami zrywającymi się raz po raz w potężnej hali pragną zadokumentować, że dołożą wszystkich sił, by zrealizować w pełni program wytyczony przez Partię na najbliższe lata.

Na trybunę wstępują dalsi mówcy. Padają meldunki o zobowiązaniach, podjętych dla uczczenia II Zjazdu PZPR przez lud Warszawy, przez załogę kopalni „Gliwice“, budowniczych Nowej Huty, załogi Zakładów Przemysłu Azotowego w Kędzierzynie, Zakładów Mechanicznych „Ursus“, ZPB im. Marchlewskiego, Zakładów im. Stalina w Poznaniu. Przedstawiciele dalszych załóg składają meldunki do prezydium. Tysiące dodatkowo wybudowanych nowych izb, ponadplanowe tony stali i węgla, dodatkowe traktory dla rolnictwa, setki tysięcy metrów tkanin, wzrost produkcji mebli, odzieży, obuwia i wielu innych artykułów masowego spożycia, zwiększona wydajność pracy, oszczędniejsza, sprawniejsza gospodarka, nowe świetlice, złobki, hotele robot-

nicze, nowe leki i gabinety lekarskie — oto odpowiedź narodu na program przedstawiony przez jego przewodniczkę — PZPR, oto początek przygotowań do Zjazdu Partii.

Słowom padającym z trybuny towarzyszy rosnący wciąż entuzjazm tysięcy ludzi, wypełniających olbrzymią halę. Przedstawiciele Nowej Huty wita owacją na cześć wielkiego Kraju Rad,

który tak wydatnie pomaga w budowie kombinatu; meldunki załogi „Ursusa“ — powodują okrzyki na cześć sojuszu robotniczo-chłopskiego. Znow brzmia okrzyki na cześć Partii, na cześć Związku Radzieckiego i pokoju.
Z nowym gorącym entuzjazmem przyjmuje olbrzymia hala słowa apelu do ludzi pracy miast i wsi o przedzjazdowym współzawodnictwie.

Międzynarodówka — potężna bojowa pieśń walczącego i zwyciężającego proletariatu, śpiewana przez wszystkich zebranych kończy oficjalną część zgromadzenia.

W części artystycznej wystąpił zespół Młodzieżowego Domu Kultury z Warszawy, reprezentacyjny chór Związku Zawodowego Górników z Siemianowic, orkiestra Filharmonii Górniczej z Zab-

rza, artyści warszawskich teatrów oraz Zespół Pieśni i Tańca Zakładów Mechanicznych M. Strzelczyka w Łodzi.

Szczególnie gorąco witano artystę, przebywającego obecnie w Polsce radzieckiego Państwowego Teatru im. Wachtangowa — J. Smoleńskiego, który recytował w języku polskim i rosyjskim fragmenty poematu Majakowskiego pt. „Dobrze“.

Apel załóg fabryk, kopalń i hut — inicjatorów współzawodnictwa przedzjazdowego do wszystkich ludzi pracy w Polsce

WARSZAWA (PAP)

Uczestnicy narady aktywu związkowego Warszawy i innych województw dla omówienia zadań produkcyjnych z związku z wytycznymi IX Plenum KC PZPR — przedstawiciele załóg fabryk, kopalń i hut — inicjatorów współzawodnictwa przedzjazdowego uchwalił następujący apel do ludzi pracy całego Polski.

DO ROBOTNIKÓW, CHŁOPÓW PRACUJĄCYCH I INTELIGENCJI.

DO PRACOWNIKÓW WSYSTKICH DZIEDZIN GOSPODARKI, NAUKI, OŚWIATY I KULTURY.

Towarzysze! Zbliża się II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — oczekuje go polska klasa robotnicza, oczekuje go cały lud pracujący Polski.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza od pierwszej chwili zjednoczenia ruchu robotniczego — przez 5 lat — wierna woli i najżywniejszym interesom ludu pracującego, kontynuując najpiękniejszą tradycję bohaterskiej polskiej klasy robotniczej, prowadziła nasz kraj po drodze wielkiego budownictwa socjalistycznego. Pod kierownictwem PZPR, wcielając w życie wytyczne planu 6-letniego, zbudowaliśmy silny przemysłowy fundament socjalistycznej gospodarki narodowej, pomnożyliśmy zasoby i trwałe majątek naszego kraju — stworzyliśmy podstawy siły naszego ludowego państwa.

Pod kierownictwem PZPR, dzięki niezłomnej przyjaźni i braterstwu z narodami ZSRR, utrwaliliśmy wolność i bezpieczeństwo Ojczyzny, osiągnęliśmy wielkie postępy we wszystkich dziedzinach życia ludu pracy — rozwinięliśmy oświatę i kulturę, podnieśliśmy zdrowotność narodu. Idąc drogą wytkniętą przez PZPR, polski lud pracujący ustanowił wielką kartę praw i zdobyczy społecznych — Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zajął godne miejsce w potężnym obozie socjalizmu i demokracji, który broni nieugięcie pokój ludzkości, wolności narodów przed zbrodniczymi zakusami amerykańsko-hitlerowskich podżegaczy wojennych.

Pod kierownictwem PZPR kraj nasz w oparciu o swe do tychczasowe osiągnięcia przystępuje do przyspieszenia wzrostu stopy życiowej mas pracujących.

IX Plenum KC PZPR wytyczyło przed nami jasną drogę walki:

o dalszy rozwój przemysłu polskiego,

o wydatne podniesienie produkcji rolniczej,

o znaczne rozszerzenie wytwórczości przedmiotów powszechnego użytku,

o rozszerzenie budownictwa mieszkaniowego i socjalno-kulturalnego,

o wzrost dochodów ludności pracującej miast i wsi przez stopniową obniżkę cen, przez wzrost płac realnych, przez wzrost towarowej produkcji rolnej w gospodarstwach chłopskich,

o coraz lepsze zaspokajanie materialnych i kulturalnych potrzeb człowieka pracy.

Częściowa obniżka cen, która powiększa się nabywcą ludności o około 5 miliardów 400 milionów złotych — to świadectwo wytrwałego dążenia rządu ludowego do wykorzystania osiągnięć naszej gospodarki narodowej w celu stopniowego polepszania dobrobytu ludności.

Przed wszystkimi ludźmi pracy w mieście i na wsi Polska Zjednoczona Partia Robotnicza otworzyła jasną i bliską perspektywę osiągnięcia lepszego, dostatniejszego, bardziej kulturalnego życia.

Nasza sprawa, nasza wola, jest nieugięcie wcielać w życie wskazania naszej partii — wywalczyć i wypracować szybsze podniesienie stopy życiowej ludzi pracy.

Odpowiedzmy na wezwanie partii, na wielkie i sprawiedliwe jej hasła nowym, ofiarnym wysiłkiem pokojowej twórczej pracy.

Nasze załogi podejmują zaszczynną inicjatywę apelu do całego ludu pracującego, apelu na który niewątpliwie odezwą się miliony patriotów i budowniczych lepszego jutra Polski.

Niech we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej nauki i kultury rozwinię się potężny ogólnonarodowy ruch socjalistycznego współzawodnictwa pracy —

NA POWITANIE II ZJAZDU PZPR!

NA POPARCIE CZYNEM HASEŁ WALKI O SZYBSZY WZROST DOBROBYTU LUDZI PRACY!

Im większe będą zasoby materialne w rękach państwa ludowego, im większa będzie produkcja przemysłowa i rolnicza, im mocniejsza będzie spójnia między mia-

stem i wsią, im szybciej realizować będziemy nasze plany gospodarcze, tym większe będą środki na zaspokajanie rosnących potrzeb ludzi pracy.

Wszędzie — w zakładach przemysłowych, w kopalniach i fabrykach, w transporcie i budownictwie, w gospodarstwach chłopskich, w PGR-ach, POM-ach, w instytucjach naukowych, w przedsiębiorstwach komunalnych, handlowych i usługowych —

walcmy o wykonanie z nadwyżką planów r. 1953, dajmy krajowi dodatkową produkcję węgla, stali, maszyn i energii elektrycznej, więcej odzieży i żywności, mebli i wszystkich przedmiotów codziennego użytku, więcej mieszkań, szkół i urzędów kulturalnych.

Podnośmy nieustannie wydajność pracy, przekraczajmy normy, wykorzystujmy w pełni technikę, ulepszajmy organizację pracy, stosujmy najszerzej coraz lepsze, przodujące metody pracy.

Walcmy o oszczędność surowców, materiałów, energii i czasu pracy, obniżajmy koszty własne produkcji, tępmo wszelkie marnotrawstwo i rozrzutność.

Wykorzystajmy wszelkie rezerwy produkcyjne w wielkich i małych zakładach, ukryte moce produkcyjne, odpady surowców i półfabrykatów, dajmy dodatkową produkcję dla zaspokojenia potrzeb szerokiej masy.

Ulepszajmy jakość produkcji, jakość wyrobów przemysłowych i spożywczych, zwalczajmy brakorobstwo, wzbogacajmy asortyment towarów konsumpcyjnych — dajmy ludności pracującej więcej dobrych i pięknych wyrobów.

Umacniajmy sojusz robotniczo-chłopski, rozszerzajmy produkcję dla potrzeb wsi pracującej, okazmy pomoc braterską małym i średnim rolnikom i chłopom w ich wysiłkach nad podniesieniem wydajności z hektara, nad rozwojem hodowli. Poprawiajmy zaopatrzenie wsi w wyroby przemysłowe i materiały budowlane, przygotujmy park maszynowy POM i PGR do jak najwydajniejszej pracy w przyszłej kampanii siewnej. Wierzymy, że na naszą wzmoczoną troskę i pomoc dla wsi pracującej — chłopów odpowiedzą pełnym wykonaniem obowiązków wobec państwa i lepszą pracą

nad zwiększeniem produkcji rolnej.

Podnośmy kulturę handlu socjalistycznego i jakość obsługi kupujących, usprawniamy dystrybucję towarów, funkcjonowanie wszelkich placówek usługowych.

Wpręgajmy wszystkie potężne środki i zasoby gospodarki narodowej w służbę wielkiej sprawy podniesienia dobrobytu robotników, chłopów i inteligencji.

Bądźmy czujni i zjednoczeni, my jeszcze mocniej szeregimy pod sztandarem Frontu Narodowego — przeciwko wrogom i obcym najmitom, którzy by chcieli zatrzymać marsz narodu polskiego do lepszego, szczęśliwszego życia.

Przykładem dla nas — narodu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, które zbierają dziś wspaniałe zwycięstwa socjalizmu i spieszą nam z pomocą, aby i nasz naród, wyzwolony spod jarzma wyzyskaczy, mógł jak najszybciej w pełni korzystać ze zdobyczy nowego ustroju społecznego.

Towarzysze! Stawajcie wszyscy do wspólnego zadania pracy — do wielkiego ogólnonarodowego czynu przedzjazdowego.

Niech stanie się on nowym źródłem siły i jedności naszego narodu w walce o pokój i plan 6-letni.

Niech stanie się wielką manifestacją ufności ludu pracującego do swojej partii, do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — przewodniczki klasy robotniczej i narodu, władającej Polskę do szczęścia, pokoju i socjalizmu.

Fabryka Samochodów Osobowych na Żeraniu, Warszawskie Zakłady im. L. Waryńskiego, Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne, Warszawska Fabryka Motocykli, Warszawskie Zakłady Przemysłu Gumowego, Warszawskie Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego nr 5, Warszawskie Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego nr 7, Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane nr 3, Centralny Dom Towarowy, Centralna Wytwórnia Sprzętu Budownictwa Miejskiego, Cynkownia „Warszawa“, Stołeczne Zakłady Przemysłu Drzewnego, Spółdzielnia „Zelazo — Cynk“, Warszawskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego im. Obrońców Warszawy, Warszawskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego im. 17 Stycznia Pol-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Dumne meldunki o zobowiązaniach produkcyjnych na cześć II Zjazdu złożyły liczne zakłady pracy

ZISPO

My, metalowcy Zakładów Przemysłu Metalowego im. J. Stalina w Poznaniu, rozumiejąc wagę zadań, wysuniętych przez organizatorkę naszych zwycięstw — Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, chcemy dać godny wkład w walkę o coraz pełniejsze zaspokojenie potrzeb materialnych i kulturalnych robotników, chłopów pracujących i inteligencji pracującej.

Realizując zadania Partii, pod kierownictwem której odnieśliśmy zwycięstwa w walce o władzę — o fabrykę dla robotnika i ziemię dla chłopów pracujących, postanawiamy:

wykonać ponad plan w bieżącym roku 2 kotły parowe, 100 sztuk noży do frezowania kół zębatych,

ny plan na odcinku remontu obrabiarek dla innych zakładów, a roczny plan kapitalnych remontów własnych do 15 XII 1953 r.

Zobowiązujemy się jednocześnie pomóc zakładom, produkującym maszyny rolnicze, potrzebne dla wsi pracującej i w związku z tym wykonamy: do 25 stycznia 1954 r. — 45 przyrządów tłocznych, nawiążemy kontakt z Fabryką Maszyn Złotych w Starołęce i wykonamy dla niej tłoczne części dla maszyn rolniczych, w 1954 roku wykonamy ponad plan 1 cieplarnię o wadze 25 ton.

Towarzysze! Nasza załoga chlubi się swym zakładem i tym, że może dać wkład w walkę o szczęście i pokój dla wszystkich ludzi pracy, produkując dobre parowozy, wagony osobowe, obrabiarki. Zobowiązujemy się produkować dodatkowo w 1954 roku dobre adaptory, brzytwy, maszyny do liczenia, łopaty, patelnie i

(Ciąg dalszy na str. 2)

Wszyscy sąsiedzi Niemiec powinni wzmóc wysiłki w celu zapobieżenia odrodzeniu militarizmu niemieckiego

Nota rządu PRL do rządów Francji, Belgii, Norwegii, Holandii, Danii i W. Księstwa Luksemburg

WARSZAWA (PAP)

Dnia 19 bm. minister spraw zagranicznych PRL, St. Skrzyszewski, przyjął kolejno ambasadora Francji, posłów Belgii i Norwegii oraz chargé d'affaires Holandii i Danii i wręczył im jednolite noty. Identyczna nota została również przekazana rządowi W. Księstwa Luksemburg.

Minister Spraw Zagranicznych przyjął również ambasadora CSRR, którego poinformował o tym fakcie i wręczył mu odpis noty.

Poniżej podajemy treść noty wręczonej ambasadorowi Francji:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła wyraz szacunku Ambasadorze Francuskiej i ma zaszczyt zakomunikować, co następuje:

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, kierując się troską o bezpieczeństwo swego kraju, zdaje sobie sprawę, że zapewnienie bezpieczeństwa narodów europejskich związane jest przede wszystkim z realnymi postępowaniami w osiągnięciu odprężenia międzynarodowego i z właściwą postawą wszystkich krajów, zainteresowanych w utrzymaniu i utrwaleniu pokoju w Europie. W związku z tym Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa za celowe przedstawienie rządowi francuskiemu swego stanowiska wobec kilku aktualnych i nader istotnych problemów w przekonaniu, że wzajemna wymiana poglądów między państwami, które w rozwiązywaniu tych problemów są najżywniejszymi zainteresowanymi, może okazać się pożyteczną dla wysiłków, zmierzających do osiągnięcia odprężenia międzynarodowego.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z największą uwagą obserwuje wymianę not między rządem ZSRR, a rządami Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Wielkiej Brytanii i Francji oraz kroki podejmowane przez te rządy w ciągu ostatnich lat na terenie Europy. Okrutnie doświadczony w ostatniej wojnie — szczególnie wagę przywiązuje naród polski do problemu niemieckiego, którego słuszne uregulowanie jest niewątpliwie podstawowym zadaniem pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Związkiem dla państw graniczących z Niemcami problem zabezpieczenia pokojowego rozwoju Niemiec, opartego na zasadach i dążeniach demokratycznych sił narodu niemieckiego, które przeciwnie są polityce militarystyki i odwetu — jest sprawą najżywniejszą.

Oczywiście, takim samym pokojowemu i demokratycznemu kierunkowi rozwoju Niemiec nie sprzyja polityka forsownych zbrojeń, realizowana obecnie przy wszechstronnym poparciu rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej przez stare, agresywne koła reakcyjne, dążące do odbudowy militarnej potęgi Niemiec, w celu urzeczywistnienia nowych prób podboju Europy i otwarcia odrodzonego imperializmowi niemieckiemu drogi do ekspansji światowej. Wprost przeciwnie, jest przecież coraz bardziej jasne, że polityka militarystyki Niemiec stanowi dziś rosnącą groźbę dla pokoju i bezpieczeństwa wszystkich narodów europejskich, a w szczególności dla państw sąsiadujących z Niemcami, które już doświadczyły na sobie nieraz potwornych skutków tej polityki, zubożeniu i odwróceniu do samego narodu niemieckiego.

Przeszło 8 lat minęło od zakończenia działań wojennych armii sprzymierzonych przeciwko hitlerowskiemu Niemcom, a pokój w Europie nie jest ustabilizowany. Nie tylko nie został dotychczas zawarty traktat pokojowy z Niemcami, ale od szeregu lat narastają nowe elementy

zagrożenia tak drogo okupionego pokoju. Dzieje się to na przekór doświadczeniu ostatniej wojny wskutek poparcia udzielanego przez USA odbudowie imperializmu niemieckiego.

Polityka kół agresywnych, której celem jest panowanie nad światem, zmierza poprzez przekształcenie Niemiec w zachodnich w arsenał i siłę uderzeniową tej polityki, do całkowitego podporządkowania sobie Europy, której gaulletem stałby się neohitlerowski Niemiec. Takie, a nie inne jest podłożem groźnego dla pokoju podziału Niemiec, szybkiego odrodzenia imperializmu niemieckiego i jego apetytów, separatystycznych układów bormskich oraz układu o europejskiej współpracy obronnej, zmierzającej do faktycznej odbudowy Wehrmachtu jako dominującej siły militarnej w Europie. Czyż nie jest tego potwierdzeniem już nie tylko jawne rehabilitowanie, lecz wręcz gloryfikowanie faszystowskich zbrodniarzy wojennych, co musi obrażać uczucia milionów ofiar hitlerizmu?

Twierdzi się wbrew oczywistym faktom, że układ o europejskiej współpracy obronnej ma zadania rzekomo wyłącznie obronne i że układy bormskie nie uszczuplają możliwości zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Już sam fakt bezceremonialnego i coraz bardziej natarczywego rozmierzania na terytorium państw, które podpisały układ o europejskiej współpracy obronnej, baz wojennych agresywnego paktu atlantyckiego, do którego Stany Zjednoczone chcą właśnie pod osłoną europejskiej wspólnoty obronnej wprowadzić odrodzony Wehrmacht — stanowi nieszłaby dowód agresywnego charakteru tego układu.

Bormskie koła rządowe wywierają nacisk na szybką ratyfikację układów z Bonn i Paryża, aby forsować powstanie agresywnej armii niemieckiej i zamknąć w ten sposób drogę do zawarcia traktatu pokojowego.

Jest rzeczą oczywistą, że nie można zabezpieczyć się przed hegemonią imperializmu niemieckiego przy pomocy układów separatystycznych. Tylko zgodne porozumienie czterech wielkich mocarstw w oparciu o umowę poczdamską mogłoby usunąć tę groźbę. Dlatego leży ono w interesie wszystkich bez wyjątku wschodnich, jak i zachodnich sąsiadów Niemiec.

Nie ulega wątpliwości, że narody europejskie winny z największą uwagą zanalizować doświadczenia historii, które, oczywiście, inaczej się kształtowały dla nich, niż dla tak odległego — zaocenniczego — mocarstwa, jakim są Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Rząd polski uważa za sprzeczną z podstawowymi zasadami współpracy międzynarodowej i jawnie fałszywą w świetle doświadczeń historii „konceptję” ożywienia wstecznych sił i dążeń odwrótowo — militarystycznych w Niemczech z chodnich, w celu skierowania agresji rozbudowanego od nowa Wehrmachtu na Wschód. Czyż trzeba przypominać skutki oparte na tej „konceptji” polityki monarchistycznej, która ułatwiła i przyspieszyła wybuch II wojny światowej? Czyż trzeba obliczać raz jeszcze, ile i czym zapłaciły za tę politykę przede wszystkim kraje graniczące z Niemcami, zarówno od wschodu, jak i zachodu. Oczywiście jest, że polityka ta dziś ponawiana musi doprowadzić do nieubłaganej logiki do podobnych skutków. Nie ma też nic dziwnego w tym, że polityka ta forsują się przede wszystkim zaocennicze koła agresywne, dla których była ona źródłem olbrzymich zysków.

Wzrastający niepokój i zataczający coraz szersze kręgi ruch przeciwko utworzeniu armii europejskiej świadczy o tym, że na rody widzą w tej armii twór agresywny, zagrażający pokojowi i ich bytowi narodowemu, gdyż główna siła tej armii będzie właśnie odrodzony Wehrmacht z hitlerowskimi generałami na czele.

Hitlerowscy generałowie i przywódcy licznych związków zbrojnych otwarcie traktują układ o europejskiej współpracy obronnej jako odnowioną koncepcję „nowego porządku” w Europie, której prekursorem był hitlerowski Wehrmacht i Waffen SS. Dziś zaś układ ten stanowi mały instrument, zapewniający niemieckim wojskom dominującą rolę w armii europejskiej. Coraz szybciej przyskają i przyskąd będą złudzenia co do „demokratyzmu” i „pokojowości” ludzi, kierujących zachodnimi Niemcami. Niedwuznaczna przecież wymowa miała ich niedawne manifestacje z okazji wyborów „adenauerowskich deklaracji polityki wyzwalania” itp. Podobnie jest też atmosfera do nastrojów roku 1933 narzuca się z całą natężoną siłą każdemu człowiekowi o otwartych oczach.

Podobnie jak to czyniono w owych latach, zamiast realnego zabezpieczenia swoich narodów i innych narodów europejskich przed agresją imperializmu niemieckiego, usiłuje się również obecnie uszczuplić możliwości państw, udzieleni Polsce w przededniu wojny — nie tylko nie uchroniła narodu polskiego przed napaścią, lecz stała się źródłem katastrofy narodowej i niezmiernych cierpień i zniszczeń.

Remilitaryzacja Niemiec zachodnich i jakiejkolwiek środki mogące ją ułatwić, nie dają się pogodzić z racją stanu żadnego kraju sąsiadującego z Niemcami.

W wypadku wejścia w życie układu o europejskiej współpracy obronnej, militariści niemieccy narzucają jej, zgodnie z własną zapowiedzią, swe plany odwetu i zaboru, plany „wyzwalania” NRD, ziem polskich i ziem innych narodów oraz udoskonalona technika prowokowania konfliktów. Jakież motywy miałyby

skłaniać uzbrojonych ponownie, żądnych odwetu rewizjonistów niemieckich, z ich potencjałem wojennym, do rezygnacji ze swych roszczeń, z których nie czynią tajemnicy?

Tak więc „armia europejska” stać się musi instrumentem politycznym i militarnym poparciem dla niemieckiego programu rewizjonistycznego, a więc zagrożeniem niezawisłości narodów europejskich.

Narody europejskie, a zwłaszcza narody sąsiadujące z Niemcami, miały prawo spodziewać się, że zwycięstwo nad hitleryzmem, które okupiły wielkimi ofiarami, przyczyni się do powstania pokojowych Niemiec, że niemieckie plany odwetu nie będą więcej zagrażać stosunkom europejskim. O możliwości pokojowego współzycia między takimi Niemcami, a ich sąsiadami świadczyć doświadczenia i przyjazne stosunki między NRD a Polską, Czechosłowacją i innymi państwami. Proponowany przez ZSRR projekt zasad traktatu pokojowego z Niemcami stwarza możliwość powstania zjednoczonego, demokratycznego i pokojowego państwa niemieckiego. Stwarza możliwość odprężenia międzynarodowego i pokojowego współzycia. Natomiast wejście w życie układów z Bonn i Paryża zniweczyłoby definitywnie możliwość takiego zjednoczenia Niemiec i zawarcia sprawiedliwego traktatu pokojowego, wzmocniłoby pięcie międzynarodowe, a w Europie stworzyłoby groźbę dla pokoju.

Rząd polski żywi nadzieję, że rząd francuski należycie oceni wagę sprawy i intencje, które skłoniły rząd polski do przedstawięcia swego poglądu w tej sprawie. Motywy te są głęboko przyjazne i podyktowane troską o pokój w Europie, troską o bezpieczeństwo i pokojową pracę naszych krajów.

Szczególnie też rząd polski pragnie się odwołać do rządu Francji, jako do rządu narodu sąsiadującego z Niemcami, a zarazem mocarstwa

o wielkich tradycjach. Francja jest zatem szczególnie odpowiedzialna za losy pokoju. Jej stanowisko mogłoby poważnie przyczynić się do zapobieżenia odrodzeniu agresywnych Niemiec i ich remilitaryzacji.

Jeśliby w doprowadzenie do spotkania pięciu mocarstw w imię odprężenia sytuacji międzynarodowej, jak to proponuje rząd ZSRR, wzięto chociażby część tego wysiłku i gorączkowych zabiegów, jakie wkłada się w realizację separatystycznych porozumień brzemiennych w konflikty, uwarunkowanych koniecznością wyzbycia się przez uczestników tych układów niemałej części ich suwerenności oraz wielu drogiej im tradycji, wówczas trudny do doprowadzenia na pewno do zapewnienia tak upragnionego spokojniejszego jutra narodom.

Polityka remilitaryzacji Niemiec, pociągająca za sobą nieuchybnie ogólne forsowanie zbrojeń, wywiera już dziś nader ujemny wpływ na sytuację gospodarczą krajów europejskich. Rosną w niespotykanym tempie i rozmiarach wydatki państwa związane ze zbrojeniami, co musi pociągnąć za sobą narastanie ciężarów dla ludności, jak również pogłębiać trudności w ekonomice każdego państwa. Fałszywa, złudna i głęboko szkodliwa dla rozwoju współpracy międzynarodowej okazała się polityka dyskryminacji w wymianie towarowej. Polityka ta nie tylko nie sprzyjała podniesieniu ekonomicznemu krajów, które ją stosowały pod naciskiem Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, ale utrudniała

swobodną wymianę międzynarodową przyczyniała się tylko do pogłębiania istniejących trudności.

Jest rzeczą nie ulegającą wątpliwości, że wejście na drogę zahamowania zbrojeń przez zawarcie między wielkimi mocarstwami odpowiedniego układu o stopniowym rozbrojeniu i zakazie broni masowego zniszczenia nie tylko przyczyniłoby się najsukuteczniej do trwałego odprężenia międzynarodowego, ale pozwoliłoby na poważne rozwinięcie wymiany towarowej w skali światowej.

Dlatego rząd polski wytrwale ponawia swój apel, aby wszyscy sąsiedzi Niemiec nie ustawiali w swoich wysiłkach, w celu zapobieżenia odrodzeniu imperializmu i militarystyki niemieckiego. W obliczu konkretnej sytuacji wysiłki te powinny być poważnie wzmocnione. Rząd polski spodziewa się zatem, że rząd francuski pamiętając o włączaniu przyjaźni łączących nasze narody ustosunkuje się z całą rozważą do tego apelu.

Odręczenie w stosunkach międzynarodowych, a wraz z tym właściwe i trwałe rozwiązanie problemu niemieckiego, możliwe jest — zdaniem rządu polskiego — jedynie na drodze porozumienia wielkich mocarstw. Dlatego też rząd polski popiera propozycję zwołania konferencji ministrów spraw zagranicznych, przedstawioną przez rząd ZSRR, a w szczególności w jego nocie z 3 listopada 1953 r. i zwraca się do rządu francuskiego, by ze swej strony zechciał również udzielić tej propozycji swego poparcia.

Dumne meldunki o zobowiązaniach produkcyjnych

(Ciąg dalszy ze str. 1)

wiele innych artykułów potrzebnych naszemu miastu i wsi.

Nowa Huta

W wyniku podjętych zobowiązań indywidualnych i brygadowych załóg 12 przedsiębiorstw budowlanych i montażowych Nowej Huty, na 15 dni przed wyznaczonym terminem zostanie oddana do próbnego rozruchu siłownia kombinatu o mocy, która mogłaby zaspokoić całkowite zapotrzebowanie Warszawy na energię elektryczną.

Robotnicy, technicy i inżynierowie budujący pierwsze socjalistyczne miasto — Nową Huta, zobowiązali się m. in. wykonać ponad plan roku 1953 budynek mieszkalny dla 50 rodzin.

W celu poprawy warunków bytowych załoga oddziału zaopatrzenia robotniczego zobowiązała się otworzyć dodatkowo trzy bufety na terenie budowy, jeden sklep spożywczy i zwiększyć hodowlę trzody chlewniej o 30 proc.

ZPB Łódź

Załoga przedalini, walcząca o wykonanie długookresowych zobowiązań, wykonała od początku br. 454 tony przędzy ponad plan tego okresu. Dla uczczenia II Zjazdu PZPR wykonała do 15 stycznia 1954 r. dalsze 106 ton przędzy ponad plan.

Załoga tkalni, walcząca o fiarność w wykonanie 2 milionów metrów tkanin ponad plan w roku 1953, dała już 1708 tys. metrów. Dla uczczenia II Zjazdu naszej Partii zwiększyła dotychczasowe wysiłki, dając do dnia 15 stycznia 1954 r. jeszcze 335 tys. metrów ponadplanowych tkanin. Plan roczny wykonała do dnia 4 grudnia 1953 r.

Dla uczczenia II Zjazdu PZPR wykończalnia zobowią-

zuje się wykończyć dodatkowo 736 tys. m. tkanin, a zwłaszcza w gatunkach najbardziej pożądanym na rynku, i tak: tkanin koszulowych drukowanych 403 tys. m., farbowanych koszulowych 53 tys. m., piżamowych flanelowych 126 tys. m., tkanin na ubrania robocze 69 tys. m., prześcieradłowych 14 tys. m.

Zakł. Przemysłu Azotowego w Kędzierzynie

Postanawiamy, że w dniu 15 grudnia 1953 r. uruchomiona zostanie produkcja amoniaku, zaś w dniu 15 stycznia 1954 r. powitamy Zjazd oddaniem do eksploatacji całej fabryki przez włączenie do ruchu oddziału kwasu azotowego i saletraku.

Oddamy do produkcji nową fabrykę nawozów sztucznych, wyposażoną w nowoczesną technikę, stwarzającą nowe, socjalistyczne warunki pracy, całkowicie eliminującą ciężki trud robotnika przez pełną mechanizację robót.

Oddamy do dnia Zjazdu do użytku nowe przedszkole i klub, rozszerzony ośrodek zdrowia, 319 nowych izb mieszkalnych w osiedlach zakładowych, które polepszą warunki bytu załogi.

Kopalnia „Gliwice”

19 bm. na ogólnym zebraniu załoga podjęła następujące zobowiązania:

— wykonać plan roczny o 3 dni szybciej niż przewiduje zobowiązanie długookresowe i dać do końca br. 20 tys. ton węgla ponad plan roczny;

— w styczniu 1954 r. rytmicznie wykonywać plany produkcyjne i dać 500 ton węgla ponad plan miesięczny;

— kierownictwo i dozór techniczny, dla zapewnienia rytmicznego wykonywania planów produkcyjnych w roku następnym, zobowiązuje się przygotować na wy front roboczy o długości 240 m bieżących, przyspieszyć otwarcie nowego poziomu wydobyw-

czego i zorganizować dodatkowo kursy dla przeszkolenia dozoru i nowych rekrutów, podnieść stopień mechanicznego urabiania węgla, podnieść stopień czystości węgla o 1 proc. i skrócić planowany czas remontu maszyn i

urządzeń o 193 roboczo-dniówki; — dla polepszenia warunków bytowych oddać do końca stycznia 1954 r. 28 nowych mieszkań i wyremontować 10 starych, oddać do użytku pralnię mechaniczną, 2 bufety.

Apel załóg fabryk, kopalń i hut

(Ciąg dalszy ze str. 1)

skie Zakłady Optyczne, Zakłady Przemysłu Cukierniczo-gim. 22 Lipca, PKP Warszawa — Praga, Główny Instytut Elektrotechniczny w Warszawie, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Szymanowie, huta „Kościszko”, kopalnia „Gliwice”. Budowa Kombinatu i Miasta Nowa Huta, Fabryka Supertomasy „Bonarka” w Krakowie, Zakłady Przemysłu Azotowego w Kędzierzynie, Zakłady Przemysłu Metalowego im. J. Stalina w Poznaniu, Szczecińskie Zakłady Włókien Sztucznych, Zjednoczone Zakłady Rowerowe w Bydgoszczy, Stocznia Gdańska, Cementownia „Wierzbica”, Kieleckie Zakłady Wyróbów Metalowych, Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Stalina w Łodzi, Zakłady Przemysłu Włókna im. 9 Maja w Łodzi, Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Marchlewskiego w Łodzi, Łódzkie Zakłady Galanterii Metalowej, Zakłady Garbarskie w Radomiu, Radomskie Zakłady Obuwia, Swarzędzkie Fabryki Mebli, Zakłady Przemysłu Włókna im. Findera w Bielsku, Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Dołnośląskie Zakłady Wytwarzania Maszyn Elektrycznych, Kuwajskie Zakłady Kawy Zbożowej i Srodków Odżywczych, Bielskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. II Armii W. P., Pabianickie Zakłady Przemysłu Bawełnianego, Fabryka Maszyn Zniwnych w Płocku, Zakłady Konfekcji Technicznej w Żyrardowie,

Cegielnia „Boryszew”. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza w Przemysłu, Zakłady Przemysłu Dzwierskiego im. Głazewskiego w Łodzi, Zakłady Przemysłu Gumowego w Łodzi, Wrocławskie Zakłady Włókien Sztucznych.

Prof. dr Dega odznaczony krzyżem oficerskim orderu odrodzenia Polski

W dniu wczorajszym nastąpiło otwarcie Dni Ortopedycznych Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego. Tegoroczne Dni powiązane są ściśle z 25-leciem działalności Towarzystwa i 30-leciem pracy Kliniki Ortopedycznej AM. Kierownik Kliniki — prof. dr Wiktor Dega za swoją wybitną pracę naukową i osiagnięcia w dziedzinie leczenia ortopedycznego otrzymał z rąk wiceprzewodniczącego WRN — Sternala krzyż oficerski orderu odrodzenia Polski.

Tematem obrad otwarcia Dni Ortopedycznych było leczenie zachowawcze skutków porażenia po chorobie Heine-Medina. (up)

Rozpalmy serca i umysły płomiennym entuzjazmem twórczej pracy dla uczczenia II Zjazdu Partii — przewodniczki naszego narodu

Stworzenie trwałych podstaw dla poprawy bytu ludności pracującej, dla coraz pełniejszego zaspokajania jej stale rosnących potrzeb materialnych, społecznych i kulturalnych stanowi podstawową cechę polityki naszej Partii od pierwszych dni objęcia władzy przez klasę robotniczą.

„Przecież cała nasza dotychczasowa praca, wszystkie nasze wysiłki gospodarcze — mówił na IX Plenum towarzyszy Bierut — przyczyniały się — pośrednio, lub bezpośrednio — do polepszenia warunków życia ludu pracującego, zarówno w mieście, jak i na wsi i torowały drogę obecnym możliwościom.“

Dlatego obecnie możemy wysunąć na czoło wszystkich naszych zadań, jako sprawę pierwszoplanową, zadanie skoncentrowania wysiłków wokół zabezpieczenia szybkiego wzrostu stopy życiowej ludu pracy?

Stało się to możliwe dzięki temu, że w ciągu ubiegłych 9 lat, naród nasz, kierując się słusznymi wskazaniami Partii, realizując w praktyce fundamentalną zasadę sojuszu robotniczo - chłopskiego, korzystając z wszechstronnej i braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, budował trwałe podstawy gospodarki socjalistycznej.

Budujemy w naszym kraju samochody i traktory, statki dalekookresowe, ciężkie obrabiarki i ciężkie motory elektryczne. Stworzyliśmy od podstaw przemysł wielkiej syntezy chemicznej, zbudowaliśmy w ciągu niewiele lat własny nowoczesny przemysł obronny.

Produkcja energii elektrycznej wzrosła w porównaniu ze stanem przedwojennym 4,5 raza.

Równoległe z rozwojem przemysłu ciężkiego, stanowiącego podstawę socjalistycznej industrializacji, nastąpił dalszy poważny, aczkolwiek powolniejszy, rozwój produkcji artykułów konsumcyjnych.

Produkujemy dziś odzież 2 razy więcej, niż w roku 1949, znacznie więcej tkanin, obuwia, cukru i innych artykułów.

Globalna produkcja przemysłu wytwarzającego przedmioty spożycia wzrosła w porównaniu z rokiem 1949 o 99 proc.

Wprowadzenie do przemysłu nowoczesnej techniki, usprawnienie organizacji pracy, podwyższenie kwalifikacji zawodowych, a nade wszystko stały rozwój socjalistycznego współzawodnictwa pracy, przyniosły w rezultacie w latach 1950—53 poważny wzrost wydajności pracy, wynoszący w przemyśle około 70 proc., a w budownictwie 52 proc.

Ten gruntowny proces przeobrażenia struktury ekonomicznej i społecznej naszego kraju wpłynął na dwukrotny wzrost dochodów realnych klasy robotniczej m. in. wskutek większego zatrudnienia członków rodzin. Poważnie wzrosły świadczenia państwa na ubezpieczenia, opiekę nad matką i dzieckiem, urzędy socjalne i kulturalne.

Osiągnięcia naszego narodu w budownictwie socjalistycznym są częścią wspólnych osiągnięć krajów wielkiego obozu pokoju i socjalizmu, które w podobnych warunkach, w oparciu o przykład i pomoc Związku Radzieckiego, zwycięsko realizują swoje plany budownictwa socjalistycznego, polepszając z roku na rok warunki materialne i kulturalne mas pracujących zgodnie z istotą sformułowanego przez Józefa Stalina podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu.

Jakże krańcowo inaczej przedstawia się w zestawieniu z tą perspektywą niestannego rozwoju gospodarki narodowej naszych krajów i wzrostu stopy życiowej ludności, położenie mas pracujących w krajach świata kapitalistycznego, których ekonomika podporządkowana jest interesom wielkich monopol.

Skrót przemówienia przewodniczącego CRZZ Wiktora Kłosiewicza wygłoszonego w dniu 20 bm. na naradzie aktywu związkowego Warszawy i innych województw

Przed kilku tygodniami mieliśmy możność zapoznać się z szeregiem ciekawych faktów i dokumentów podczas III Światowego Kongresu Związków Zawodowych w Wiedniu.

O czym mówią te fakty i dokumenty, zestawione na podstawie danych ONZ oraz relacji uczestników Kongresu?

Mówią one o potwornej nędzy i nieludzkim wyzysku ludu pracy w krajach kapitalistycznych i kolonialnych.

Dane te mówią nam, że w ciągu ostatnich 4 lat oficjalny wskaźnik kosztów utrzymania podniósł się: we Francji o 45 proc., w Austrii o 99 proc., w Argentynie o 198 proc., a liczba bezrobotnych w 13 głównych krajach Europy zachodniej wzrosła o 45 proc. Znacząco pogorszeniu uległa również sytuacja chłopów pracujących.

Taka jest linia rozwoju i taka jest perspektywa, jaka otwiera przed masami pracującymi imperialistyczna polityka zbrojeń, takie są nieuchronne następstwa ekonomiki rządzącej się prawem maksymalnego zysku kapitalistycznego.

Przeciwko polityce głodu i nędzy wzrasta potężniejsza z każdym dniem fala oporu i protestu ze strony klasy robotniczej, narastają wielkie ruchy strajkowe i wymagają się dążenia jednociowe wśród mas pracujących całego świata w obronie wspólnych interesów, w walce o chleb, wolność i pokój.

Ogromny wzrost sił obozu pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele, nieustanny imponujący rozwój ekonomiki krajów obozu pokoju i demokracji, znajdujący oparcie w potężnych osiągnięciach kraju zwycięskiego socjalizmu, stanowi drugi podstawowy czynnik, który pozwolił nam w obecnym okresie postawić na czoło naszym zadaniom sprawę przyspieszenia wzrostu stopy życiowej mas pracujących.

Poważnym krokiem na drodze realizacji wytycznych IX Plenum KC PZPR jest uchwała Rady Ministrów z dnia 14.11. br. w sprawie częściowej obniżki cen, podjęta w celu zapewnienia dalszej poprawy poziomu materialnego ludności i podniesienia jej siły nabywczej.

Uchwała ta, przynosząca masom pracującym naszego kraju wzrost siły nabywczej o 5,4 milarda złotych w skali rocznej, została przyjęta, jak tego należało się spodziewać, z głębokim uznaniem i zadowoleniem przez masy pracujące całego kraju.

Ale nie wolno zapominać, że nasze osiągnięcia nie spadają z nieba. Należy sobie zdać sprawę, że to jest pierwszy krok, oparty na dokładnym wyliczeniu realnych możliwości. Dalsze osiągnięcia w tym kierunku są całkowicie realne i zależą od nas samych, od naszej wytrwałości i siły.

Nie wolno zapominać, że mieliśmy przez 3 lata niepożądane dla rolnictwa warunki atmosferyczne, a w bieżącym roku stoimy wobec konieczności poważnego importu zboża i to ogranicza nasze obecne możliwości, jakie znalazły wyraz w uchwale Rady Ministrów.

Tym większą uwagę winniśmy wszyscy poświęcić podniesieniu produkcji rolnej.

Wrog zrazu starał się podkopywać wagę wskazań IX Plenum, głosząc, że żadnej obniżki cen nie będzie. Obecnie, kiedy Uchwała Rady z dnia 14 XI przygwoździła te kłamstwa, zaskoczona tym wroga propaganda próbuje sugerować, że po obniżce cen nastąpi obniżka płac. Do czego zmierza wrog przez rozsiewanie tego rodzaju fałszywych pogłosek?

Zmierzając, wysługując się za dolary imperialistom i neofitlerowcom, do siania zamętu, do osłabienia zaufania do partii i rządu ludowego.

Chciałbym z tego miejsca z całą siłą napietnować tę wroga i oszukańczą robotę.

Wiemy do czego zmierza wrog. Wiemy, że każde nasze osiągnięcie, każdy sukces naszego pokojowego budownictwa, każdy krok na drodze do podniesienia stopy życiowej ludności wywołuje wściekłość imperialistycznych podżegaczy wojennych. Ta bezsilna wściekłość nie zdoła jednak zmienić biegu historii.

Osiągnięcia budownictwa socjalistycznego w krajach obozu pokoju, stały wzrost stopy życiowej ludności potwierdzają raz jeszcze niezaprzeczalną wyższość gospodarki socjalistycznej nad kapitalistyczną.

Dążeniem naszej Partii i rządu jest i będzie, jak to podkreśliło IX Plenum i tezy na II Zjazd, stworzenie warunków dla wzrostu w ciągu lat 1954—55 płac realnych pracowników oraz dochodów pracujących chłopów o około 15 proc.

Czy postawienie obecnie przez Partię, na gruncie naszych dotychczasowych osiągnięć, sprawy przyspieszenia wzrostu stopy życiowej, jako nacelnego zadania może oznaczać zahamowanie naszych wysiłków nad wzrostem uprzemysłowienia kraju?

Rzecz jasna, nie może.

Tezy na II Zjazd podkreślały z naciskiem, że konieczne jest kontynuowanie rozwoju przemysłu ciężkiego zgodnie z zadaniami planu 6-letniego i zabezpieczenie w ten sposób bazy, na której będzie mógł się opierać poważny wzrost produkcji przemysłu lekkiego, rolnictwa i całej gospodarki narodowej.

Jak należy zatem rozumieć postawione przez Partię zadanie?

Zadanie to oznacza, że należy w obecnym okresie mocniej skoncentrować swoje siły na tych odcinkach naszej gospodarki narodowej, które pozostały dotychczas w tyle nie nadążając za szybkim tempem rozwoju przemysłu ciężkiego, to znaczy na podniesieniu produkcji rolnej i produkcji artykułów masowego spożycia.

Postawione przez Partię hasło szybszego podniesienia stopy życiowej, którego realizację zapoczątkowała Uchwała Rady Ministrów z dnia 14 XI br. stanie się dla nas nowym potężnym bodźcem dla spotęgowania energii i aktywności twórczej mas, dla rozwinięcia inicjatywy w kierunku zabezpieczenia dalszego równomiernego rozwoju całej naszej gospodarki narodowej zgodnie z założeniami planu 6-letniego.

Co należy zrobić, ażeby zapoczątkowaną ofensywę o podniesienie dobrobytu mas pracujących dalej kontynuować zgodnie z wytycznymi IX Plenum?

„To, co stawiamy przed sobą za cel — mówił tow. Bierut — mieści się całkowicie w ramach naszych możliwości. Jednakże głęboko myliłby się ten, kto sądziłby, że stać się to może automatycznie.“

Szybsze podniesienie stopy życiowej trzeba wywalczyć i wypracować.

Nasza bohaterska klasa robotnicza, która swoim twórczym wysiłkiem wniosła najważniejszy wkład w realizację planów naszego socjalistycznego budownictwa — i tym razem odpowiada pierwszą czynnym produkcyjnym na doniosłą decyzję zwołania II Zjazdu naszej Partii, wyrażając w ten sposób swoje całkowite i bezwzględne poparcie dla postawionych przez Partię zadań.

Jest sprawą naszego honoru robotniczego rozwinięcia w obecnym okresie przedzajdowym wielkiego zrywu pokojowej twórczej pracy najszerzych mas. Jest sprawą naszego honoru rozwinięcia na powitanie II Zjazdu Partii powszechnego, ogólnonarodowego współzawodnictwa

pracy, które wyzwoli nowe wielkie rezerwy tkwiące we wszystkich dziedzinach naszego życia gospodarczego, uruchomi nowe dzwignie wzrostu produkcji, dzięki którym wykonamy szybkiej zadania planu 6-letniego i wypracujemy środki niezbędne dla wcielenia w życie postawionych przez Partię zadań.

Towarzysze!

Jesteśmy pewni, że doniosła inicjatywa poparcia czynem wielkich i ważnych decyzji Komitetu Centralnego, powitania czynem produkcyjnym II Zjazdu naszej Partii zostanie podchwyciona i rozwinięta przez wszystkich ludzi pracy w mieście i na wsi, jesteśmy pewni, że w szereżach realizatorów wielkiego czynu zjazdowego nie zabraknie ani jednego człowieka pracy w Polsce Ludowej, ani jednego patrioty szczerze pragnącego szczęścia naszej Ojczyzny.

Wszak wytyczne IX Plenum i sprawy, które staną się przedmiotem obrad II Zjazdu leżą w interesie każdego człowieka pracy i całej klasy robotniczej.

W naszych rękach, ludzi pracy — gospodarzy własnego kraju leży możność poprawy własnego bytu.

Im szybszy będzie rozwój produkcji, im szybciej i pełniej realizować będziemy nasze plany gospodarcze, im więcej zasobów materialnych oddamy do dyspozycji państwa ludowego i im tańsza będzie ich produkcja, im wyższa ich jakość — tym większe będą możliwości coraz pełniejszego zaspokojenia potrzeb ludu pracy.

Dowiedliśmy w tym roku, że kierując się wskazaniami Partii potrafimy przełamać trudności i to nawet niemałe trudności produkcyjne. Dowodem tego jest wykonanie narodowego planu gospodarczego za pierwsze 3 kwartały br. w 104 proc. co jest wielkim zwycięstwem naszej ofiarnej klasy robotniczej.

Naszym ambitnym zadaniem, sprawą dumy i honoru robotniczego, wyrazem naszych uczuć oddania dla Partii będzie — wykonać przed terminem, wykonać z nadwyżką, zadania ostatniego kwartału i całego roku 1953. To będzie nasz dumny meldunek, który masy pracujące złożą Zjazdowi swojej Partii.

Zmobilizujmy wszystkie nasze siły dla podnoszenia wydajności pracy — rozwijajmy socjalistyczne współzawodnictwo, w jego nowych i wyższych formach, upowszechniajmy cenną inicjatywę pracowniczą i przodkowską metodę pracy, wszechstronnie rozwijajmy i popularyzujmy wielki ruch racjonalizatorski, szerzej wprowadzajmy postępowe techniczne i usprawniające organizację pracy. Dajmy państwu ludowemu więcej surowców i fabrykatów, więcej domów, więcej energii elektrycznej, więcej artykułów codziennego użytku. Rozwijajmy szerzej w dużych zakładach masową produkcję uboczną artykułów pierwszej potrzeby.

„Konieczne jest osiągnięcie przełomu w dziedzinie obniżki kosztów w całej gospodarce narodowej“ — głoszą tezy na II Zjazd.

Realizując ten postulat naszej Partii, podejmiemy zdecydowaną walkę z wszelkimi przejawami marnotrawstwa i rozrzutności — rozwijmy różnorodne formy oszczędności i oszczędności surowców i materiałów, maszyn i narzędzi, energii, oszczędności czasu pracy. Zerwijmy ze szkodliwą tendencją nie liczenia się ze wzrostem kosztów i z marnowaniem siły roboczej. Uczynmy plan finansowy żelaznym, nieharuszalnym prawem każdego zakładu pracy i przedsiębiorstwa.

Osiągnięcie rzeczywistej poprawy poziomu życiowego szerokich mas nie jest możliwe bez wydatnego podnie-

nia jakości produkcji przemysłu ciężkiego i artykułów masowego spożycia.

Stoi zatem przed nami w całej ostrości zadanie wzmocnienia zdecydowanej walki z brakoróbstwem, zadanie wykonywania planów nie tylko ilościowych, lecz co jest obecnie szczególnie ważne, planów jakościowych i asortymentowych.

Wiele mogą tu pomóc nasi technicy, inżynierowie i naukowcy, umacniając i wzbogacając formy współpracy z masowym ruchem racjonalizacji robotniczej, przyspieszając rozwiązywanie skomplikowanych problemów postępu technicznego, związanych z realizacją postawionych przez Partię zadań.

Zadanie osiągnięcia dostatecznej jakości życia ludności miast i wsi nie da się oczywiście wykonać bez wydatnej pomocy naszego handlu uspołecznionego i aparatu dystrybucji.

Dlatego realizując wskazania Partii, wychowujmy pracowników naszego aparatu handlowego, podnosmy kulturę obsługi kupujących, tępy surowo wszelkie nadużycia, rozwijajmy planowość i punkty usługowych, podnosmy jakość pracy zakładów żywienia zbiorowego, szerzej rozwijajmy działalność społecznych komisji kontroli zaopatrzenia.

Dążenie do poprawy poziomu życiowego ludu pracy wymaga zdecydowanej poprawy pracy naszych instytucji komunalnych, państwowych, społecznych w zakresie sprawnego załatwiania codziennych spraw i potrzeb życiowych ludności pracującej, wyzbycia się wszelkich nadogów bezdusznego biurokratyzmu i rutyniarstwa. Bardziej odpowiedzialne wymogi stoją przed służbą zdrowia w zakresie poprawy opieki zdrowotnej i wyzbycia się resztek komercyjnego podchodzenia do swego zawodu.

Robotnik i chłop pracujący pragną mieć po pracy możność kulturalnego spędzenia czasu na zabawie i odpoczynku. Naród potrzebuje dobrych sztuk scenicznych, filmów i muzyki, dobrych wierszy i powieści, porwujących entuzjazmem pieśni.

Czy jest między nami ktoś, kto wątpi, że nasi działacze kultury, poeci i kompozytorzy włączają swój twórczy wysiłek do naszego czynu zjazdowego, że tworzą nowe dzieła, godne naszej epoki. Nie wątpimy, że w twórczym wysiłku całego narodu nie zabraknie również twórców kultury.

IX Plenum podkreśliło, że zbytnie nienadążanie naszego rolnictwa za rozwojem produkcji przemysłowej stanowi poważną trudność w dokonaniu szybszej poprawy położenia materialnego ludu pracy. Dla tego też szczególną wagę posiada dla nas problem konsekwentnego wprowadzenia w życie leniawskiej polityki sojuszu robotniczo - chłopskiego i umacnianie spójni ekonomicznej między miastem i wsią. Na klasie robotniczej ciąży wielka polityczna odpowiedzialność z tytułu jej kierowniczej roli w sojuszu robotniczo - chłopskim. Wymaga to od nas wzmocnienia oddziaływania politycznego na wieś przede wszystkim poprzez robotników przemysłowych, zamieszkanych na wsi i z nią związanych, poprzez robotników rolnych, poprzez nauczycieli, pracowników handlu i aparatu skupu, wreszcie poprzez robotnicze ekipy łączności ze wsią.

Obowiązkiem klasy robotniczej jest dostarczyć wsi więcej maszyn i nawozów, materiałów budowlanych i artykułów przemysłowych, obowiązkiem naszym jest wydatnie pomóc mało i średniorolnym chłopom w korzystaniu z maszynowej uprawy roli, a tym samym uniezależnić ich od kulaka.

Obowiązkiem naszym jest podnieść produkcję rolną i hodowlę w majątkach PGR i zwiększyć ich dochodowość.

Nie ulega wątpliwości, że klasa robotnicza wywiązuje się z tych zadań wobec wsi, realizując wskazania naszej Partii.

Z drugiej strony klasa robotnicza jest głęboko przekonana, że chłopu pracującemu u czynia wszystko, by podnieść produkcję rolną, by wywiązać się w pełni w czynie zjazdowym ze swoich obowiązków wobec państwa, by stworzyć niezbędne warunki dla szybszego i pełniejszego wcielenia w życie wskazań partii, zmierzających do wzrostu dobrobytu ludu pracy miast i wsi.

Towarzysze! Partia postawiła przed nami trudne, lecz w pełni osiągalne zadania, partia uzbudziła nas w swoje wskazania, wytyczające drogę do lepszego życia.

Niech hasło wielkiego czynu dla uczczenia II Zjazdu naszej Partii — przewodniczki naszego narodu, dla uczczenia Partii, której zawdzięczamy wszystkie nasze historyczne osiągnięcia, przyświeca każdemu człowiekowi pracy w mieście i na wsi. Rozpalmy serca i umysły płomiennym entuzjazmem twórczej pracy dla realizacji wskazań partii, by nie zabrakło ani jednego człowieka pracy w naszym kraju w realizacji wielkiego czynu zjazdowego.

W dniu 20 listopada 1953 r. zmarł

Józef Niećko

członek Rady Państwa,

poseł na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
zasłużony działacz społeczny.

Cześć jego pamięci!

Marszałek Sejmu

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Dnia 20 listopada 1953 r. zmarł

prof. Stefan Pieńkowski

członek Polskiego Komitetu Obronców Pokoju i Polskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Problemu Niemieckiego, wybitny i zasłużony działacz ruchu pokoju.

Prezydium

Polskiego Komitetu Obronców Pokoju

Jeszcze do 25 bm. Coraz więcej spółdzielczych punktów usługowych w Wielkopolsce

przyjmujemy zgłoszenia udziału w konkursie „Oszczędzamy energię elektryczną w godzinach szczytu”

Jeszcze do 25 bm. przyjmujemy zgłoszenia udziału w konkursie „Oszczędzamy energię elektryczną w godzinach szczytu”.

Przypominamy warunki konkursu:

- wypełnić zgłoszenie;
- przesłać je na adres redakcji „Głosu Wielkopolskiego” w Poznaniu — ul. Grunwaldzka nr 19.

UDZIAŁ W NASZYM KONKURSIE WZIĄĆ MOGĄ WSZYSCY NASI CZYTELNIICY, RÓWNIEŻ ZAMIESZKAŁI W INNYCH WOJEWÓDZTWACH.

Poniżej zamieszczamy kupon, który należy wyciąć i wypełnić.

Zgłoszenie

na udział w konkursie „Oszczędzamy energię elektryczną w godzinach szczytu”.

Nazwisko _____

Imię _____

Adres _____

Niniejszym zgłaszam swój udział w Konkursie ZŻE i „Głosu Wielkopolskiego”.

MOJE ZOBOWIĄZANIE:
W okresie obciążenia szczytowego będę używał: 1 żarówki o łącznej mocy watt

2 inne odbiorniki (wymień nazwę oraz podać przypuszczalną moc)

Ponadto stosować się będę do obowiązujących zarządzeń w zakresie korzystania z energii elektrycznej w godzinach szczytu wieczornego. W wyniku mego zobowiązania zaoszczędzę watt.

Podjęte zobowiązanie będę realizował do dnia 28 lutego 1954 roku.

podpis _____

Trzej inwalidzi: Marceli Banach, Antoni Hamrol oraz majster Alfred Michalewicz, założyli w 1951 r. w Wolsztynie Spółdzielnię Inwalidów „Powstaniec”. Zaczeli wówczas od jednego kiosku. Obecnie po 2 latach pracy w spółdzielni, zatrudniającej już około 120 ludzi w 70% inwalidów, wyrabla się maty dla celów budowlanych.

Miesięczne plany produkcyjne Spółdzielni regularnie przekracza, przy czym w pracy wyróżniają się: Jan Olszewski, Józef Ulanicki, Franciszek Rajczak i Ludwik Ziomek. Spółdzielnia posiada również filię produkującą maty trzcinowe w Trzcielu.

Ponad 12 inwalidów pracuje w usługowym punkcie szewskim w Wolsztynie, gdzie produkuje inwalida Teodor Przybylski, wyrabiający 120% normy przy reperaturacji i miarowej produkcji obuwia.

Każdego roku spółdzielnia uruchamia nowe punkty usługowe różnych branż. W roku bieżącym otworzyła dział stolarski w gromadzie Kopanica, warsztat tkacki i dział elektrotechniczny w Wolsztynie. W najbliższym czasie powstanie nowy tkacki punkt usługowy w gromadzie Kębłowo. Przewiduje się także założenie spółdzielczego warsztatu szewskiego w Siedlcu.

W Spółdzielni Inwalidów w Lesznie ruch racjonalizatorski rozwinął się z chwilą założenia Klubu Techniki i Racjonalizacji. Od tego czasu, a więc od 1951 r. złożono już w zarządzie Klubu 52 wnioski racjonalizatorskie, z czego 8 ujętych w życie.

Do przodujących racjonalizatorów należą ślusarze: 82-letni Władysław Chudzikowski, Bronisław Konieczny oraz Józef Marciniak.

W. Chudzikowski przerobił prasę mechaniczną na automatyczną. Prasa ta automatycznie tłoczy i przesuwają materiał w produkcji, dzięki czemu wydajność pracy wzrosła o 100%.

Z sześciu usprawnień J. Marciniaka należy podkreślić przyrząd mechaniczny do prostowania drutu, co wykonywano dotychczas ręcznie.

Br. Konieczny przerobił prasę ręczną. Inwalida obsługujący ją obecnie, wyrabia około 180% normy.

Dzięki usprawnieniom, przynoszącym rocznie około 200 tys.

z oszczędności, Spółdzielnia przekracza systematycznie o 20 do 30% plany miesięczne. Roczny plan produkcyjny spółdzielcy zrealizowali już we wrześniu br.

W Rawiczu czynnych jest 28 placówek uspołecznionych, a w powiecie 19. Najwię-

cej punktów uruchomiła Spółdzielnia Inwalidów „Rozwój”, która posiada już 10 placówek. W najbliższym czasie otwarty będzie warsztat stolarski w Bojanowie, w gromadach: Pakosław, Słupia, Kapitulna i Sierakowo — punkty szewskie, a w Miejskiej Górze punkt usługowy fotograficzny. (wt)

(Na podstawie materiałów od korespondentów: H. Kozłowski, M. Rydlewicz i T. Walkowiak — opracowała D. S.).

W trosce o najmłodszych

Rodzice i młodzież szkolna pomagali przy ustawianiu parkanu z siatki dookoła baru, w którym mieści się odnowione ostatnio przedszkole nr 2 w Lesznie.

Państwowe przedszkole nr 2 w Lesznie nie cieszyło się uznaniem matek. Duszne pomieszczenia w drewnianym baraku, brak umywalni — wszystko to było przyczyną tego, że matki mieszkające w pobliżu, wołały nie posyłać tu swych dzieci.

Ala sytuacja zmieniła się radykalnie, gdy z nowym kierownikiem szkolnym kierownictwo przedszkola objęła ob. Poprawska. Energiczna i pełna zapału nowa kierowniczka ożywiła pracę Komitetu Rodzicielskiego i postarała się, aby opiekę nad przedszkolem objęła dyrektorka Leszczyńskiego Przemysłu Terenowego. Współpraca kierownictwa przedszkola, Komitetu Rodzicielskiego i Opiekunów przyczyniła się do podniesienia warunków higienicznych w przedszkolu. Pokryto dach,

wymalowano pokoje, urządzone wózowe umywalnie i toalety, radioodbiornik — otrzymany w darze od Rady Państwa, uzupełniły wyposażenie świetlicy. Zakupiono siatkę na opłotowanie, słupki i cement, a rodzice pomagali przy budowie parkanu. W pracy tej wyróżnił się szczególnie Franciszek Krokos — robotnik gazowni, Zdzisław Burdel i Ryszard Nowak oraz uczniowie szkoły podstawowej nr 7.

Zaniedbany barak przekształcił się w jasne, schludne i czyste przedszkole, w którym dobrane się czują dzieci, a matki zostawiają je tam na czas swej pracy z pełnym zaufaniem i spokojem. (R)

Odpowiadamy Czytelnikom

Gertruda Szymańska, Przedmieście, powiat Wolsztyn. — Na punkcie skupu zapisuje się wagi sztuki żywej. Obliczenie wynagrodzenia hodowcy zależy od: klasy żywca, tego, czy sztuka jest kontraktowana, czy w terminie odstawiona itp. Nie znając tych danych nie możemy udzielić szczegółowej informacji. Wszelkie wątpliwości wyjaśni Pani również gminny delegat skupu. (2107-P)

Teatry

OPERA — g. 19 „Carmen”, poniedziałek — nieczynna, wtorek — „Jezioro łabędzie”, środa — „Cyganeria”, czwartek — „Jezioro łabędzie”, piątek — „Cyrulik sewilski”, sobota — „Carmen”, niedziela — „Traviata”.
POLSKI — g. 19 „Stefan Czarniecki”.
NOWY — g. 19 „Chłopiec z naszego miasta”.
KOMEDIA MUZYCZNA — g. 16 „Osobliwe zdarzenie”, godz. 19.30 „Balik gospodarski”.
MŁODEGO WIDZA — g. 14 i 16.30 „Zajac Chwalibiega”.
TEATR SATYRYKOWY — g. 20.15 „Siódme poty”.

Kina

APOLLO — g. 10 i 12 „Zwycięski powrót” (radz.). g. 14, 16, 18 i 20 „Maksymek” (radz.).
BALTYK — g. 9.30 i 11.30 — „Na granicy” (radz.). g. 14, 16, 18 i 20 „Areny śmiały”.

Nie zwlekaj!

W gminie Dłusk (pow. Września) szczególnie wyróżnił się w wykonywaniu obowiązków wobec państwa — Roman Borowski z gromady Pietrzyków, który wykonał swój plan odstaw w 150 proc. i został przez Prezydium WRN w Poznaniu odznaczony dyplomem uznania. (K. S.)

W gromadzie Panienka (gm. Jaraczewo) mieszka niejaki Stanisław Dusza, właściciel 22-hektarowego gospodarstwa. Plan obowiązkowych dostaw zboża przewiduje na jego gospodarstwo 13.046 kg. Stanisław Dusza odstawił tylko 6.782 kg ziarna i na wszystkie strony rozgłaszał, że zboża już nie posiada „nawet na lekarstwo”. Przeciwnie jednak do muru przez aktywny gminny mały i średniorolnych chłopów, Stanisław Dusza odnalazł na glebie zboże i plan odstawy zrealizował w całości. Spłacił on również podatek gruntowy i wykonał plan odstaw mleka i żywności. A więc dzięki czujności mały i średniorolnych chłopów zamaskowano jeszcze jednego kulaka i zmuszono go do realizacji obowiązkowych planów.

Zbiórki transporty, zorganizowane w ostatnich dniach w gminie Ciałęż (pow. Września), przyniosły 71 ton zboża. Najbardziej w tej gminie okazały się gromady: Borki, Samaszewo i Dziędzice, które dotychczas nie zorganizowały zbiorów transportów.

Kto hamuje akcję odstaw w gminie Ciałęż? Kulak i spekulant — Kazimierz Łodziewski z Dąbrowy, skazany ostatnio na 1 rok więzienia za opór; kulak Stanisław Kamiński z Ciałężskich — Hol.; kulak Kazimierz Michalski z Policka i Bernard Hałas z Ciałęża, Miderski i Opieński — pracownicy G. S. w Ciałężu oraz 7 przesył gromadzkich kół ZSCh!

Nie mogą się oni tłumaczyć ani gorszą ziemią, ani gorszymi urodzajami, skoro plan mogli wykonać w 100 proc. ich sąsiedzi, jak np.: Władysław Knaśiak z Policka, Mieczysław Kowalski z Wierzbowa, Kazimierz Kwiatkowski z Jaroszyń, Józef Ciałężski z Kąt, Wawrzyniec Kulczak z Ciałęża, Roman Przybyła z Jaroszyń i wielu innych.

Plan odstaw to prawo państwowe, którego naruszać nie wolno! O tym wszyscy powinni pamiętać!

TABELA WYGRANYCH 8 Krajowej Loterii Pieniężnej

3 dzień ciągnięcia

Wygrane po 20.000 zł padły na nr: 2870 71359

Wygrane po 10.000 zł padły na nr: 8236 20651 47768 50837 94948 106960 115587

Wygrane po 5.000 zł padły na nr: 13065 23899 27029 32345 37500 45398 74400 77663 79774 98288 100161 107268 115968

Wygrane po 2.000 zł padły na nr: 34 5601 13392 15432 21465 34717 41529 45989 47323 51927 57464 57690 58950 66722 69307 77676 79044 79182 82409 84690 93791 95996 106953 115537

Wygrane po 1.000 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 500 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 250 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 125 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 62,5 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 31,25 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 15,62 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 7,81 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 3,91 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 1,95 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,98 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,49 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,24 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,12 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,06 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,03 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,01 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52818 54174 55348 55524 55958 56172 58749 59788 61947 64443 66098 66194 68624 69413 75603 75867 76219 77222 77994 78320 80832 83542 85049 89540 92267 92952 94841 95666 95978 100159 102754 106504 109777 110795 111315 111477 113876 114352 115877 116218 118951

Wygrane po 0,005 zł padły na nr: 15253 18425 19488 20586 21292 24279 25042 27195 28707 31070 32541 33820 33834 35866 38201 38304 45115 50313 51926 52